

סונאקו

פצצה כמוטת קארלו

העם של מונאקו, על כל 20 אלף בניו, נשם לרוחה. הנסיך חייר.

המאורע הגדול אירע לפני חודש, עת הציג דאני קיי את להטוטיו במדינת הננס. זאזא גאבור, שנכחה אף היא, העיפה מבט לוכדני לעבר הנסיך המשופם בן ה-32. אולם הנסיך לא הגיב כלל. מזה כמה שבועות הוא שונא כל דבר המזכיר לו שעשועים, טלוויזיה או קולנוע, אפילו כשהדובר מצויד בחמוקים האריות לצינור.

ליטוף לארציה, שגאה זו סרייה למדי. עוד לפני שלושה חודשים הביא הנסיך רגיה ה-3 את גריס קלי מפסטיבאל קאן, אירח אותה בארמונו, הציג לה את בית-המלאכה הפרטי, את האולפן בו הוא מפלס, את אוסף תקליטיו וכלי-הגיטרה שלו. גריס החמודה נרדעה כראותה את הנסיך האמין מלפף פאנור נוכנס לכלוב האריות כדי להשתעשע עם שוכניו.

אולם מאז דעך כוח-החיים המגזון של ה- נסיך יפה-התואר במידה רבה. דברים אומרים קרו בממלכת מונאקו, בלעז את אוצר המור נה והיו גורמים להדחת הנסיך עצמו — לולא היה קיים חוזה עתיק לפיו תהפוך הנסיכות חלק מצרפת אם תישאר ללא נסיך חוקי. לרגייה הרחק אין יורש.

לבני מונאקו, שאינם משלמים מסים ואינם נאלצים לשרת בשום צבא, לא היה כל חשק למסור את מדינתם הזעירה לידי לשכות-הגיוס ומס-ההכנסה של הרפובליקה המקיפה אותם משלושה צדדים. אהתם לנסיכם גברה מחדש.

בת אהבת הכוכבת, האיש שהפך את מונאקו לגן-עדן הסרמטים היה סבו של רגיה, לואי השני. היה זה הוא שהפך את מונטה-קארלו למרכז של מישחקי-המזל וה- חברה הבינלאומית. הקאזינו הבטיח לבני מונאקו חיים קלים — אך אסור היה להם, לפי החוק, לבקר בו.

לואי התאהב בכוכבת שלו, הוליד לה בת. הבת הבלתי-חוקית אומצה רשמית נישאה ל- רוזן צרפתי, ברחה ממנו עם רופא-הבית. כנה רגיה הונך כדת וכדין, בבית-ספר אריס טוקראטי מאד בו למדו גם ריזא פחלווי, השאח של איראן, ובאדואן, מלך בלגיה. עם מות הסב, לפני שש שנים, עלה על כס ה- שלטון של שושלת בית גרימאלדי, בן 652 השנים.

הגרימאלדים, שאבי משפחתם היה סוחר בגנואה הצטיינו תמיד בכשרונם המסחרי. כשרון זה היה בעוכרי רגיה הצעיר. הקאזינו המפורסם, שעבר לידי בעל-האניות ה- יווני אוגאסיס, שקע בהתמדה. החברה הבינלאומית עברה למקומות-מיסגש מודרניים יותר. למונאקו היתה דרושה תרנגולת חדשה שתחיל את ביצי הזהב.

ממלכת הרצלייה. תוך זמן קצר הקיף רגיה את עצמו בעלי-יוזמה מפורקים. הוגי רעיונות מזהירים. אחד הרעיונות היה מב- ריק במיוחד: להקים מסביב לצרפת רשת של תחנות-טלוויזיה, שיקבלו שידורי-פרסו- מל של חברות מסחריות צרפתיות. שידור רים כאלה אסורים בצרפת עצמה, הבטיחו רווח הגון מאד.

הנסיך הגמרץ ניגש מיד להגשמה. הקים תחנה אדירה בחבל הסאר, החל מייצר מכ- שירי טלוויזיה, חולם על ממלכת-קולנוע חדשה, הוליד אירופית. אולם הוא לא לקח בחשבון את כוח האויב: תחנות-השידור של צרפת ולונסמבורג, תעשית מכשירי-טלוויזיה ושאר המפעלים הנפגעים עשו יד אחת, הרסו בכוחות משותפים את מסעל הנסיך בעודו באיבו.

היה זה אסון גדול כי כל אוצר המדינה של מונאקו הופקד בידי הבאנק שמימן את המפעל. הבאנקים הצרפתים הוציאו ממנו את הפקדונות, והבאנק של מונאקו פשט, למעשה, את הרגל.

ואז קם העם של מונאקו, ביצע במאוחד את מהפכתו הדימוקראטית. הנסיך נדרש לפטר מיד את כל יועציו, נכנע בבושת-פנים. חלק גדול מסמכויותיו עברו לידי הנציג ה- צרפתי, השאר רוכזו בידי פרלמנט-הננס ה- באיבו.

מתחרו עם אריה. * בין השאר השיגו לפני כמה מאות שנים ממלכי צרפת את הזכות לגבות 2% מערך כל הסחורות המובלות באניות העוברות בסוחר-האיה של צוק מונאקו.

מקומי. רגיה יוכל מעתה להקדיש את כל מרצו לחובבויותו לדוג דגים מתחת לפני המים ולאף אריות כאחת נפשו. אולם חלף מן ההפוך את מדינתו, שגודלה כגודל ממ' לכת הרצלייה, למעצמה כלכלית עולמית, נמוג סופית.

שווייץ

שיבתו של וילהלם טל

„מתי יבוא גואל לארץ זו? שאלו בני מחוז שווייץ את וילהלם טל. שאלה דומה שאלו את עצמם מאז בחשאי אלפי התיירים, בני כל הארצות שבאו לעיירה ברונן כדי להפליג משם לגדה השנייה של האגם, שם נמצא כרהדשא ההיסטורי בו נשבעו ב- שעתו בני שווייץ לפי מחוזו של שילר: „להיות לעם אחד של אחים!“

כי לתיירים אין רק צרכים נפשיים. יש להם גם צרכים גופניים מאד. אך לצרכים אלה לא דאג איש. בריחוק רב מן המקום נמצא תא קטן המסומן „גבריס“, ואילו תא מקביל לנשים אין בכלל. לא נותר לתיירים האומ' ללים אלא לצטט לעצמם את דבריו של טל

הנסיך רגיה השדשי מבט זועף לזאזא

במחזה — „עשיתי את אשר למנוע לא יכולתי“ — ולהיכנס לאחד משורת בתי המלון בשפת האגם, להזמין שם בחפזון כוס לימונדה ולאוק אל חדר-הפנצם.

הקרת המצב. מצב עגום זה לא נוצר במקרה. בעלי בת-המלון שלטו במועצה המקומית, והם הורידו מהפרק כל הצעה להקים בית-שימוש ציבורי. כמו בני העיירה הצרפתית קלושמרל, ברומאן הנודע, ראו במיתקן סניטארי זה בן-בירית לשטן, סמל לכל הרע בעולם.

השנה קם להם אויב בדמותו של ראש-המועצה, סוחר-ירקות שלא נפל בגבורתו מוילהלם טל עצמו. הוא לא שלח את חצו אל תפוח. תחת זאת פגע בבכב עינם של המלונאים. הוא הציע להקים סוף סוף בית-שימוש ציבורי.

המלונאים לא נרתעו. הם גייסו את כל טענותיהם, דרשו להגן על הסכע. אך לפתע זרק ראש-המועצה על השולחן את קלף הנצחון: חברת הספינות של האגם הציעה לשלם את מחצית מחיר הבניין כדי להקל — במלוא מובן המלה — על התיירים.

הקרב הורכז. אחרי יוכוח שארך 50 שנה הוקם בית-השימוש, בדיוק לידי שורת בת-המלון. מלחמת-השיחורר השנייה של הקאנטון שוויץ הצליחה.

* אחד משלושת הקאנטונים המקוריים שהכריזו על המרד נגד האוטטורים, שהוליד את מדינת שווייץ ואת מחוזו של פרייריך שילר, וילהלם טל.

התפריט הרגיל

5- (937/737) יש העוה לומר שהוא בעל חוש-החומר ולכתוב לי מכהב לאקוני ושיג' רתי ער לאימה, בו הוא מבקש „להתכתב עם (נערה) כחורה המורה, או יפה, או שניהם יחד, לא תאננד, שנובהה לא יעלה על 162 ס"מ. על הנושא: שונכבע או שהיא תקבע" הוא מוסף שהוא גם „הוכב אמנות ובידור“.

הכנה יפה מדי

הנימוניסטיית בת ה-17 שבכאן (937/738) אומרת שהיא: (א) שונאת סנוכיס. (ב) מתעניינת בשטחים שונים וזאת לא לשם חיפוי על כיעור. להיפך... (ג) רוצה להתייחס עם צעיר פיקח ומשכיל.

ענין וחברה מצומצמת

שלשה בני 18 (937/739) רוצים ליצור חברה מצומצמת בעזרת שלש נערות חסודות בניגל 17-15, תושבות הליאביב. הם בטר חים שיוכלו לעניין אותן ככתב ובעל-פה בדברים כ- נחשטם — קולנוע, תיאטרון, ספורט, ספרות, אמנות, וטיולים.

ברירה בנודנית

5- (937/740) לא איכפת מקום מנודיה של הנערה שתוצה להתכתב אתו והנושאים עלי- הם יהיה ברצונה לכתוב. מה שכן איכפת לו למשל — שתתיה בלונדית עם ענינים ירו- קות ובגלי המתוק 18-16. אשר לו — הריהו שחחרה חוס-טיו ובן 21.

סדון, תיאטרון וקומזיץ

יש כאלה הסבורים שעיקר תענוני בחיים הוא סירוס מכהבים המניעים אלי — כאילו באמת לא היה לי דבר אחר לעשות. ביניהם נמנים (937/742) שהם שני הברים בני 22 נעלכתי, וכעונש הריני מביאה את מכתבם כלשונן:

„אנו שני חברים בני 22, משתייכים ל- חברה סלוגנית. בעלי השכלה תיכונית חובבי מוסיקה קלה, תיאטרון, קולנוע, חובבי ספר טוב, בנות חסודות ובעיקר חובבי טיולים (מסעות) קומזיצים וסוף שבוע. (תוך מזה אומרים שאנו חבורים נחמדים). וככן, דצור ננו. שתקשרו אותנו עם אי אלו נערות בגיל 18-20 (נחמדות רצויות יותר כי רצוננו גם להכירן במשך הזמן), אשר הנושאים הני- מעניינים אותן, על הבנות להיות תלי- אביביות או מהסביבה.“

על כל הפתנים אלי ככל ענין שהוא, לצרף חמש מאות פרוטה בכובלים.

קיבלתי מכתב מנערה תליאביבית ב- שם תמר, שהיה מכוון אל (932/701). כותבת היא: „מעולם לא עורר בי צחוק כה רב מכתב, כפי שעורר מכתבו של 932/701 לרותי. סטודנט הרוצה שה נערה המתכתבת עמו תהיה יפה ונח- מדה, עשה שבעצמו מסכים כי איננו חייב להימשש עמה. כלומר, רוצה הוא לספק את רגש הגאווה העצמית הודרש, כי אם גם לא יראה, הרי חייבת היא להיות יפה, שכן איננו יכול להתכתב עם נערה מכווערת. או שמא חושב אותו סטודנט כי נערה פקחית תתרשם מאותו פתגם לטיני שהוא התקשש בו כתרנגול בנוצות טוס. ולבסוף, איננו חושב כי יקבל תשובה, שכן אין יצור מושלם כל כך בעולם. ובכן מדוע כתב בכלל? “

י"ש כוחך, 701, כל כך הרבה כתי- רות במספר שורות כה קטן, הרי זה שיא הראוי לפרסום יותר מאשר כתי- בת נח ב-7 שגיאות.“

הכל הבלים, הכל הכל

937/736) מוכיר את חטאיו היום ואומר כי רק בצבא לומדים להעריך אהבה מהי. דעתו היא כי טבעם של נימוניסטים לזלזל בדחיים הנונים ולבכיים, וכי נמנה אף הוא על ההגון הזה — עד אשר התניים לצבא ושכח את דעותיהם הציניות שלו ושל חבי- ריו במנמות היראליות בבית-הספר תיכון. את שיעמומו בשעות הפנאי שלו היה רוצה להפיק בהכתבות עם נערה חופאית ככת 17 — לה יוכל לספר על עצמו. הוא מצוין שהינו נמוך קומה, כינוני בכשרונות וכ- צורה חיצונית.

סו' אגרות של מפעל הפיס השבוע 937

Table with lottery results for 'סו' אגרות של מפעל הפיס השבוע 937'. Includes a grid of numbers and a list of prizes on the right.